

אני שר רק על מה שכוואב לי

יששכר (ששכי) קיק הוא מלחין-זמר צעיר ומוכשר אשר טיפס לאחרונה מפנית הפיזומון החדש אל פינת המרגנית הישנה בזמן שיא של 34 שבועות, מתוכם היה במשך 40 שבועות בסימן עלייה, 28.2 שבועות בסימן ירידה ו-0.95 שבועות בסימן שאלה.

אם לא ניחתם עדיין, הכוונה היא כמו בן לשירו החדש של ששכי "לשיר זה כמו להיות פסנתר" — להיש אתו חיבר, חיסר, כפל, הלחין, ליווה, הקליט, עיבד ואף מצא — וכל זאת כמו ידיו השעירות (ראה פוסטר).

"אני שר רק על מה שכוואב לי," שח ששכי קיק, "אני שר על יבלות, על פרי חים ועל שלום. השלום כואב לי מאוד," מסביר הזמר הדינאמי, אגב שהוא מקיש קלות באצבעותיו עטורות-הטבעות על קופסת הווירגיניה (ז'יטאן !!!) שלו. "את שירי אני כותב תחילה ולאחר מכן מלחין אותם (ששכי הינו גם רתך) ושם להם מנגינה. אם אני עצוב, זאתי מנגינה עצובה ואם אני שמח, גם השירי שמח."

יששכר קיק נולד בקראקוב ורצה להיות קבלן — כמו אביו, שאיפתו זו עלתה על שירטון משהתברר לו בבסיס

ד"ר זוארץ ז"ל בסיכום נערכת הבחירות להסתדרות:

ז"ל שמרה על כוחה

הפכנו בין לילה מסיעה פעוטה ואלמונית לסיעה קטנה ופלמונית ■ כוחנו בצידקתנו ■ סלינו על כתפינו ■ בולטת עליה משמעותית בסקטור

השינוי באחוזים	בחירות 1973	בחירות 1969	המיגור הסקטוריאלי
+0.0	0.00 ⁽¹⁾	0.000000	ערים
-0.00	0.00	0.000	התיישבות
+0.000	0.0000 ⁽²⁾	0.00	קייטנות
+0.000	0.0000000 ⁽⁴⁾	0.0 ⁽³⁾	ערבים
+0.000	!0.000000	0.0000000	פך-הכל
+0.15	0.002 ⁽⁵⁾	0.000	פשרים
-0.03	0	0.002	כפולים

(1) לא כולל עובדים.
(2) קייטנות מחזור אוגוסט בלבד.
(3) W.C.
(4) בעיקר על חשבון ר"ח.
(5) בין הכשרים נימנים גם האח והאחות לנגר שב' 1969 נימנו עדיין כפסולים.

אפילו קול אחד, ולו גם בט"ע, מוכיחה מה רב כוחנו. מכל המפלגות אנחנו היחידים שהבוחרים נימנעו לתת לנו את קולותיהם ואף הקפידו וניזוהרו שלא לתת לנו את קולותיהם בטעות. דבר שקרה לכל הסי"ע, עות הקטנות האחרות. זה מוכיח עד כמה צודקת סיעתנו ועד כמה היא מפחידה את הבוחר הישראלי השמרן ש"בדק היטב-היטב את הפתק ש"הכניס למעטפה, לבל יטעה חס וחלילה ויצביע בעדנו."

סיכומי הקולות הסופיים ב-מטה הבחירות המלוכד של ז"ל מראים את התמונה הבאה:

השימחה במטה הבחירות של ז"ל, שהיתמקם זמנית בחדר הטהרה בקריית-שאלו, הרקיעה שחקים. המים זרמו כשמפניה, כשאוהדי התנועה ובלתי-מפ"לגתיים באים ויוצאים עמוסי זרי-פרחים שליטתו מן המצבות הסמוכות.

כשהוא נינוח בארונו יכול היה ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל לשוב ולחייך. על אף היתגללות יות יריביו וחוסר הזמן הצללי-חה סיעת ז"ל לשמור על כוחה היחסי ובסקטורים מסויימים אף להכפילו.

מר זוארץ ז"ל אמר לכתבנו: "עצם העובדה שלא קיבלנו

כוכב נולד

וויזיה ואמרו שצריך שינוי. אח"כ באו אנשים מהממ"שלה, גם-כן צילמו אותי, הראו בטלוויזיה ואמרו ש"בכלל לא צריך שינוי. מאז, כל יום באים אנשים, מצלמים ומראים בטלוויזיה. גם אמרו שצריך לצמצם אותי תיכף ומייד.

ZOO: האם עוד מבגיי משפחתך מככבים באותה סידרה?
בוזגלו: היה גם האח שלי. הוא רעב אמיתי. אבל בשבוע שעבר הוא אכל יותר מדי מרגרינה וקילקל לעצמו את הבטן. ירדה לו כל הנפיחות. אבל בדק אותו הרופא, רשם לו דיאטה ואמר שעוד איזה יום-יומיים הוא שוב-פעם לא יוכל לעמוד על הרגליים שלו, ואפשר יהיה ל-צלם.

ZOO: כמה כסף אתה מרוויח מהו-פעותיך?
בוזגלו: הם אמרו שאסור לתת לי כסף, למה אולי אני יקנה בזה אוכל ויהרוס להם את כל הפירסומת. אבל יש סי-פוק בעבודה, וכבר כל ה-הארץ מכירה את השכונה שלנו.

ZOO: מהם תוכניותיך לתקופה שלאחר הבחירות, עת יקטן הביקוש לכישוריך כדוגמת-מצוקה?
בוזגלו: תוכניותי בעתיד, זה להת-אמן הרבה בלהיות רעב, כדי שכשהאנשים מהמפלגות יבואו שוב לשכונה, בעוד ארבע שנים, הם שוב יצלמו אותי בשביל להראות שעוד צריך לצמצם אותי.

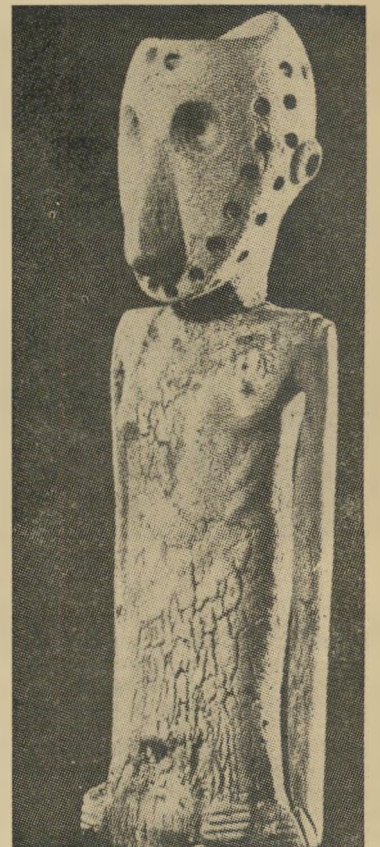
לענות למיספר שאלות למען קור-אינו?"
מוריס אמר שהוא יאות.
ZOO: מר בוזגלו, כיצד החלה עלייתך המטאורית על גבי המסך הקטן?
בוזגלו: אז ככה. באו כמה אשכנזים מהמפלגה ושאלו את האבא שלי אם יש לו ילדים רע-בים. הוא אמר שכן, ואז התחילו לצלם אותי.
ZOO: אתה בן יחיד?
בוזגלו: מה פתאום?
ZOO: אז למה צילמו דווקא אותך?
בוזגלו: אני הייתי הכי רעב.
ZOO: ואיך התפתחה הקאריירה שלך?
בוזגלו: הראו את הצילומים בטל-

לאחר מאמצים מרובים, ורק תודות לקשרינו הטובים עם שיע, עלה בידינו לחדור לחדר-ההלבשה של הכוכב ולשאלו מיספר שאלות עבור קוראי "ZOO הארץ".

מוריס בוזגלו, כוכב הסידרות "שי-דורי תעמולה לבחירות" ו-"קולך קר-בע", ישב נינוח על ארגו בצל מרווח, והניח למאפרת וריות-הידיים להכינו לצילומים. היא הבליטה, בתנועות מכ-חול עדינות, את צלעותיו השבריריות, וזרקה מעט שיבה בשערו המקורזל.

מוריס נראה קשיש מעט מכפי גי-לו. עיניו העצובות ופיו המשוער לפת-לחם, מוסיפות מיספר חודשים מרים ל-12 שנות חייו. ילד ישיש להפליא.

"מר בוזגלו" — שאלנו —, התיאות

שי לקוראי "זמר זמר לח": גזור את האדיל!

המערך מגיש:

13

תן קולך לעושים הצבע אמת

הקליטה והמיון כי הוא נפלט ומיון להת-נדב לצוות ההווי החדש של סדנת החי-מוש המוטסת. שירו הראשון כסולן חולל סנסאציה בכל פלוגת המיפקדה — היה זה השיר "יש לי מרסם בסמיירת יודי-סס", וקריין גליצה"ל שישב במקרה ארנסט. החתים אותו מיד, על בקבוק אורנג'דה, על חוזה לשלוש שנים + הור-פעה בפסטיבל שירי-משוררים.

הוא כבש את שירי-המשוררים מיד עם שובו מהופעת פיצוי ברמלה ובלוד, לפני המון משולהב. המשוררים נכנעו לו בסי-בוב השלישי כששר את "שמיים בקשן את רחמים — הוא חייב לי כסף", ורחמים הופיע ועלה על הבמה. עם שיר זה נדד בכל ארצות הבלקן ואסיה הקטנה וחזר לארץ עטור פאריס, אותם שבר בטוהרן כדי להפיק סרט הודי עצוב אשר מספר כיצד נקרע יתום בנגאלי לגורים בין אהבתו לאחיו ותאוותו לאחותו.

תכניותיו לעתיד: ששכי מתכנן להוציא שני תקליטונים מאריכי-נגן, לכתוב מחזה מוסיקלי ולסיים את הסימפוניה שהתחיל לכתוב בגיל שש, והוא עודנו נער חרש-טה-טה-טה סם!